

Sygn. akt V AGa 360/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Konińska
Protokolant:	Barbara Franielczyk

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2021 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa T. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Z. (poprzednio: (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.)

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego i zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 28 września 2020 r., sygn. akt V GC 11/20

oddala apelację.

	SSA Barbara Konińska	
--	----------------------	--

Sygn. akt V AGa 360/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 stycznia 2020r. (w sprawie zarejestrowanej pod sygnaturą akt V GC 11/20) powód T. C. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 29 sierpnia 2001r., sygn. akt V GC 513/00 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 14 maja 2009r. w sprawie V GCo 68/09 w całości – w tym co do odsetek pozostałych do zapłaty w kwocie 214.581,11 zł. na podstawie art. 840 k.p.c. w związku z art. 125 § 1 k.c.; o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty Sadu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 sierpnia 2000r. w sprawie V GCo 68/09 opatrzonego klauzulą wykonalności przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w dniu 14 maja 2009r. - w całości – na podstawie art. 840 par. 1 pkt. 1 k.p.c. – przecząc zdarzeniom, na podstawie których nadano klauzulę wykonalności; o zasądzenie od pozwanej (...) sp. z o.o. w Z. na jego rzecz kwoty

176.016,20 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17.02.2014r do dnia zapłaty tytułem nienależnego świadczenia w trybie art. 405 i dalszych k.c.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana (...) sp. z o.o. w Z. w sprawie przed Sądem Okręgowym w Częstochowie, V GCo 68/09 złożyła wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień wyrokowi Sądu Okręgowego w Częstochowie, sygn. akt V GC 513/00 – wystawionemu na pierwotnego wierzyciela jakim była (...) spółka cywilna (...) E. K. i W. L.. Powód podał, że Sąd Okręgowy – bez analizy wniosku, dokumentów oraz weryfikacji, ich treści, przeniósł klauzulę wykonalności na rzecz pozwanej Spółki. Powód zakwestionował poprawność i ważność umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 lutego 2009r. – gdyż została sporządzona o nieprawdziwe informacje i nieprawdziwe dokumenty – co uprawnia do kwestionowania ważności umowy z dnia 27 lutego 2009r. w całości. Wskazał, że zgodnie z przedstawioną umową Syndyk posiadał zgodę Rady Wierzycieli na sprzedaż powyższej wierzytelności, gdy w rzeczywistości wierzytelność ta nie wchodziła w skład masy upadłościowej (...) sp. z o.o. Dodał, że w wykazie wierzytelności sporządzonym przez Syndyka R. K., przedstawionemu również Sędziemu Komisarzowi została umieszczona jedynie inna wierzytelność wobec powoda, wynikająca z innego tytułu wykonawczego o sygn. akt I C 1564/02. Dodał, że zgodnie z informacją przekazaną przez W. L. – wierzytelność (...) s.c. do (...) s.c., przed przekształceniem spółki (...) s.c. w spółkę (...) sp.

z o.o., wierzytelności należne do spółki i stwierdzone wyrokiem w sprawie V GC 513/00 – została przekazana do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. – co potwierdza korespondencja kierowana do ZUS, do (...) s.c.

Powód wskazał, że z wniosku egzekucyjnego pozwanej została wyegzekwowana od powoda kwota 176.016,20 zł. Do wyegzekwowania pozostała kwota odsetek wyliczonych zgodnie z tytułem egzekucyjnym na wartość 214.581,11 zł., co do której powód zgłosił zarzut przedawnienia na podstawie art. 125 par. 1 k.c. w związku z art. 840 par. pkt. 1 k.p.c. – w związku z zaistnieniem zdarzenia po nadaniu klauzuli wykonalności i wniósł o uchylenie klauzuli wykonalności w pozostałym zakresie.

Odnosnie roszczenia o zapłatę, to powód wniósł o zwrot wyegzekwowanego świadczenia tytułem nienależnego świadczenia w trybie art. 405 i dalszych k.c. – w związku z zapłatą roszczenia bez podstawy prawnej.

W odpowiedzi na powyższy pozew pozwana (...) sp. z o.o. w Z. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana zaprzeczyła stanowisku powoda wskazując, że umową z dnia 27 lutego 2009r. nabyła od Syndyka masy upadłości (...) sp. z o.o. wierzytelności wobec powoda wynikająca z tytułu wykonawczego wydanego w sprawie o sygn. akt V GC 513/00 i uzyskała klauzulę wykonalności na swoją rzecz oraz prowadziła postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi. Jak wynika z załączonej umowy spółki (...) sp. z o.o. udziały w kapitale zakładowym Spółki zostały pokryte aportem w postaci całego przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55⁽¹⁾ kodeksu cywilnego (§ 10 ust 1 umowy spółki (...) sp. z o.o.). Dodała też, że w umowie spółki wskazano, że w skład przedsiębiorstwa wchodzi wierzytelności, tj. należności w kwocie 8 150 904,63 zł ujęte w bilansie na dzień 31 października 2001r. stanowiącym załącznik do aktu notarialnego – umowy spółki (...) sp. z o.o. Zatem na (...) sp. z o.o. przeszły bowiem wszystkie wierzytelności wspólników spółki cywilnej. Pozwana wskazała też, że kwestia rzekomej cesji wierzytelności była już przedmiotem rozważań Sądu w sprawie pomiędzy Syndykiem a ZUS, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 15 grudnia 2006r. wydanym w sprawie o sygn. akt III AUa 1744/04 gdzie Sąd Apelacyjny uznał, że nie jest możliwe uregulowanie zaległości składkowych w drodze cywilnoprawnej umowy przelewu wierzytelności oraz, że „wbrew przekonaniu Sądu I instancji okoliczność, że organ rentowy podejmował czynności egzekucyjne w stosunku do wierzytelności przysługujących spółce (...) nie upoważnia do wniosku, że czynił to właśnie w wykonaniu skutecznie zawartej umowy przelewu wierzytelności”. Pozwana wskazała, że co do wyrażenia zgody przez Radę Wierzycieli na sprzedaż wierzytelności, to zgoda Rady Wierzycieli wyrażona została w uchwale nr (...) z dnia 10 marca 2005 r., na mocy której Rada upoważniła Syndyka do sprzedaży wierzytelności masy upadłości poprzez ogłoszenie prasowe o przetargu bez określania ceny wierzytelności. Pozwana podkreśliła, że wbrew twierdzeniom powoda zgoda Rady Wierzycieli nie dotyczyła konkretnych wierzytelności ale dotyczyła wszystkich wierzytelności przysługujących upadłemu, o czym świadczy redakcja uchwały nr (...). Pozwana podniosła, że powód bezzasadnie powołuje się na wykaz wierzytelności

wskazany w piśmie do Sędziego Komisarza z dnia 1 października 2006 r. Pozwana przypominała, że w tym okresie toczył się spór pomiędzy Syndykiem a ZUS, o którym mowa powyżej.

W ocenie pozwanej również podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia pozostaje całkowicie nieuzasadniony, albowiem wszczęcie postępowania egzekucyjnego przerywa bieg terminu przedawnienia gdyż w niniejszej sprawie postępowanie egzekucyjne toczy się od 2002 r. Postępowanie egzekucyjne toczyło się cały przez przed Komornikiem A. B., początkowo pod sygnaturą KM 1406/2 (do 2015 r. w którym zostało ono umorzone), po czym od 2016 r. toczyło się pod sygn. akt KM 1551/16 (do 2018r. w którym zostało umorzone z powodu bezskuteczności). Z daleko posuniętej ostrożności procesowej pozwana wskazała, że wyegzekwowana kwota wynosi nie 176.016,20 zł. a 171.222,75 zł., co wynika z postanowienia Komornika A. B. z dnia 6 grudnia 2016 r. KM 1551/16.

Pozwana wskazała również, że powództwo przeciwegzekucyjne może zostać wniesione najpóźniej do chwili wyegzekwowania należności, zatem w zakresie wyegzekwowanej kwoty termin wniesienia powództwa upłynął a powód nie może żądać pozbawienia wykonalności w zakresie kwot, które zostały wyegzekwowane w 2011r. w postępowaniu komorniczym zakończonym w 2015r.

Pozwem z dnia 17 stycznia 2020r. (w sprawie zarejestrowanej pod sygnaturą akt V GC 16/20) powód T. C. wniósł o: pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 29 stycznia 2001r., sygn. akt V GC 195/01 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 21 maja 2009r. w sprawie V GCo 67/09 w całości – w tym co do odsetek pozostałych do zapłaty w kwocie 312.133,07 zł. na podstawie art. 840 par. k.p.c. w związku z art. 125 par. 1 k.c.; pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Częstochowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 09.07.2001r. w sprawie V GCO 67/09 opatrzonego klauzulą wykonalności przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w dniu 21.05.2009r. - w całości – na podstawie art. 840 par. 1 pkt. 1 k.p.c. – przecząc zdarzeniom, na podstawie których nadano klauzulę wykonalności; zasądzenie od pozwanej (...) sp. z o.o. w Z. na rzecz powoda T. C. kwoty 297 778,53 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17.02.2014r do dnia zapłaty tytułem nienależnego świadczenia w trybie art. 405 i dalszych k.c.

W uzasadnieniu tego pozwu powód wskazał, że również w tej sprawie nie było podstaw do nadania klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień tytułowi wykonawczemu wydanemu w sprawie V GC 195/01, albowiem wierzytelności powyższe nie wchodziły w skład masy upadłościowej zatem zgoda Rady Wierzycieli na sprzedaż wierzytelności ich nie obejmowała. Wskazane tytuły wykonawcze zostały przekazane ZUS O/ K. w celu zaspokojenia zobowiązań (...) s.c. z tytułu zaległości w składach (...) w roku 2000 i 2001 w czasie poprzedzającym przekształcenie (...) s.c. w (...) sp. z o.o. Wskazał, że tytuły powyższe zostały zwrócone przez ZUS w dniu 14 sierpnia 2018r. W pozostałym zakresie powód podtrzymał tożsamą argumentację jak w pozwie z dnia 14 stycznia 2020r.

W odpowiedzi na powyższy pozew pozwana (...) sp. z o.o. w Z. także wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana zaprzeczyła stanowisku powoda podtrzymując argumentację przedstawioną w poprzedniej odpowiedzi na pozew wniesionej w sprawie dotyczącej pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wydanego w sprawie V GC 513/00. Pozwana wskazała, że wysokość wyegzekwowanej należności od powoda wynosi 297 778,53 zł.

W dniu 10 lutego 2020r. zostało wydane postanowienie o połączeniu obu spraw do wspólnego rozpoznania.

Na terminie rozprawy z dnia 17 września 2020r. powód sprecyzował żądanie pozwu w ten sposób, że roszczenia z pkt 1 i 2 obu pozwów są tożsame.

Wyrokiem z dnia 28 września 2020r. sygn. V GC 11/20 Sąd Okręgowy w Częstochowie po rozpoznaniu spraw z powództwa T. C. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego i zapłatę kwoty 176.016,20 zł. w sprawie sygn. akt V GC 11/20 oraz o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego i zapłatę kwoty 297.778,53 zł. w sprawie sygn. akt V GC 16/20 oddalił wszystkie powództwa.

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty:

W dniu 29 sierpnia 2000r. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w Częstochowie w sprawie o sygn. akt V GC 513/00 zasądził od pozwanych I. C. T. C. wspólników spółki cywilnej Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowo- Produkcyjnego (...) w C. na rzecz powodów wspólników spółki cywilnej (...) w (...) we W. E. K. i W. L. 124.793,48 zł. wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania w wysokości 13.963,00 zł.

W dniu 9 lipca 2001r. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w Częstochowie w sprawie o sygn. akt V GNc 195/01 zasądził od pozwanych I. C. i T. C. wspólników spółki cywilnej Przedsiębiorstwo Handlowo -Usługowo- Produkcyjnego (...) w C. na rzecz powodów E. K. i W. L. wspólników spółki cywilnej (...) w (...) we W. kwotę 211.026,22 zł. wraz z odsetkami ustawowymi i oraz kosztami postępowania w wysokości 27.052,90 zł.

W dniu 19 września 2000r. E. K. działając jako wspólnik spółki cywilnej (...) s.c. (...) we W. przekazał prawomocny nakaz zapłaty wraz z klauzulą wykonalności w sprawie V GC 513/00 do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział C. Inspektorat C. celem zaspokojenia się z tej wierzytelności i zaliczenia jej na poczet należnych od wspólników w/ w spółki składek.

W dniu 28 września 2001r. E. K. działając jako wspólnik spółki cywilnej (...) s.c. (...) we W. przekazał prawomocny nakaz zapłaty wraz z klauzulą wykonalności w sprawie V GNc 195/01 do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział C. Inspektorat w K. celem zaliczenia na poczet należnych składek.

E. K. i W. L. umową z dnia 21 listopada 2001r. zawiązali (...) Spółkę z o. o., do której aportem wnieśli przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ k.c. pod nazwą (...) s.c. (...) we W.. W § 10 umowy spółki wskazano, że w skład przedsiębiorstwa wchodzi wierzytelności, tj. należności w kwocie 8 150 904,63 zł. ujęte w bilansie na dzień 31 października 2001r. stanowiącym załącznik do aktu notarialnego – umowy spółki (...) sp. z o.o.

Wobec spółki (...) Sp. z o. o. we W. została ogłoszona upadłość.

W dniu 10 marca 2005r. Rada Wierzycieli spółki (...) Sp. z o.o. podjęła uchwałę nr (...), w której upoważniła syndyka R.K. do sprzedaży wierzytelności wchodzących w skład masy upadłości. W dniu 25 października 2006r. Syndyk zwrócił się do sędziego komisarza o wyrażenie zgody na sprzedaż całości wierzytelności (...) Sp. z o.o. wymienionych w załączniku nr (...) do wniosku, z wolnej ręki za cenę najwyższą z zaoferowanych. W załączniku nie było odrębnie wymienionych wierzytelności wynikających z tytułów wykonawczych wydanych w sprawach V GC 513/00, V GNc 195/01. W tym czasie toczył się bowiem spór pomiędzy Syndykiem a ZUS o sporne należności.

W dniu 28 marca 2007r. Syndyk masy upadłości zawarł z D. M. umowę przelewu wierzytelności, jakie przysługiwały cedentowi z tytułu należności opisanych szczegółowo w załączniku nr (...) w stosunku do podmiotów wymienionych w załączniku nr (...). W załączniku tym nie było wymienionej należności wobec spółki cywilnej (...).

Wyrokiem z dnia 15 grudnia 2006r. Sąd Apelacyjny w Katowicach, sygn. akt III AUa 1744/04 z powództwa (...) sp. z o.o. w upadłości w C. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. o składki uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie w zakresie roszczeń uwzględnionych na liście wierzytelności sporządzonej i zatwierdzonej w postępowaniu upadłościowym w sprawie VIII GUp 2/04. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że „nie jest możliwe uregulowanie zaległości składkowych w drodze cywilnoprawnej umowy przelewu wierzytelności. Zaś okoliczność, że organ rentowy podejmował czynności egzekucyjne w stosunku do wierzytelności przysługujących spółce (...) nie upoważnia do wniosku, że czynił to w wyniku skutecznie zawartej umowy przelewu”.

Umową przelewu wierzytelności z dnia 27 lutego 2009r. zawartej pomiędzy wierzycielem a Syndykiem Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości w C. – następcy prawnego wierzycieli: E. K., W. L. wspólników (...) s.c. (...) we W. pozwana nabyła wierzytelność w stosunku do dłużników solidarnych: I. C. i T. C., wynikającej z tytułów wykonawczych - nakazów zapłaty wydanych w sprawach sygn. akt V GC 513/00, V GNc 195/01. Wykaz obejmujący m.in. powyższe należności stanowił załącznik do umowy przelewu. W § 2 umowy cedent oświadczył, że wierzytelności wchodziły w skład masy upadłości, a ich zbycie następuje

w stanie prawnym wynikającym z przepisów Prawa upadłościowego i naprawczego.

Postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 21 maja 2009r., sygn. akt V GCo 67/09 nadano klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym przez sygn. akt V GNc 195/01 na rzecz wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z., na którego przeszło uprawnienie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości w C. – następcy prawnego wierzycieli: E. K., W. L. wspólników (...) s.c. (...) we W..

Postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 14 maja 2009r., sygn. akt V GCo 68/09, nadano klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym sygn. akt V GC 513/00 na rzecz wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z., na którego przeszło uprawnienie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości w C. – następcy prawnego wierzycieli: E. K., W. L. wspólników (...) s.c. (...) we W.. Postanowieniem z dnia 6 lutego 2014r. Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie dłużnika na nadanie klauzuli wykonalności.

Postępowanie egzekucyjne wszczęte na podstawie tytułu wykonawczego V GC 513/00 toczyło się od 2002 r., początkowo pod sygnaturą KM 1406/02 (do 2015r. kiedy to zostało ono umorzone), po czym od 2016 r. toczyło się pod sygn. akt KM 1551/16 (do 2018r., kiedy zostało umorzone z powodu bezskuteczności). Postępowanie egzekucyjne wszczęte na podstawie tytułu wykonawczego V GNc 195/01 toczyło się od 2002 r., początkowo pod sygnaturą KM 1405/02 (do 2015r. w którym zostało ono umorzone), po czym od 2017r. toczyło się pod sygn. akt KM 2656/17 (do 2018r., kiedy to zostało umorzone z powodu bezskuteczności).

W wyniku prowadzonych postępowań egzekucyjnych wierzytelności wynikające z tytułów wykonawczych - nakazów zapłaty wydanych w sprawach sygn. akt V GC 513/00, V GNc 195/01 zostały w części wyegzekwowane. W postępowaniu prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Częstochowie A. B. na podstawie tytułu wykonawczego wydanego w sprawie V GC 513/00 wyegzekwowano kwotę 171 222,75 zł., zaś w postępowaniu prowadzonym przez tego samego komornika na podstawie tytułu wykonawczego wydanego w sprawie V GNc 195/01 - wyegzekwowano kwotę 297 778,53 zł.

Ponowny wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego wydanego w sprawie V GC 513/00 złożono do Komornika Sądowego Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Częstochowie A. B. w dniu 28 grudnia 2018r.

Sąd Okręgowy pominął wnioski dowodowe stron o przesłuchanie świadka R. K. i W. L. oraz powoda a także o przeprowadzenie dowodu z protokołu przesłuchania R. K. w sprawie V GC 15/20, albowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uznał za wystarczający do rozstrzygnięcia. Wskazał, że fakt uzyskania zgody Rady Wierzycieli upadłej (...) Sp. z o. o. we W. na sprzedaż wierzytelności z wolnej ręki został wykazany dokumentem w postaci protokołu posiedzenia Rady z dnia 10 marca 2005r. zatem przesłuchanie syndyka R. K. na powyższy fakt było zbędne, a zarazem w świetle powyższych przepisów niedopuszczalne.

Sąd Okręgowy uznał, iż wierzytelności objęte tytułami wykonawczymi w sprawach V GC 513/00 i V GNc 195/01 przeszły na spółkę (...) Sp. z o.o. powstałą z przekształcenia spółki cywilnej (...) s.c. z mocy samego prawa na podstawie art. 55¹ k.c. i nie mogły przejść na rzecz ZUS, co zostało jednoznacznie wskazane w uzasadnieniu Sądu Apelacyjnego w Katowicach w sprawie o sygn. akt III AUa 1744/04. Wskazał też Sąd Okręgowy, że wierzytelności powyższe były także objęte zgodą udzieloną przez Radę Wierzycieli wyrażoną w uchwale nr (...) z dnia 10 marca 2005r., którą Rada Wierzycieli upoważniła Syndyka do sprzedaży wierzytelności masy upadłości poprzez ogłoszenie prasowe o przetargu bez określania ceny wierzytelności i że nie może budzić wątpliwości, że uchwała powyższa dotyczyła wszystkich wierzytelności wchodzący w skład masy upadłości. Sąd Okręgowy stwierdził, że stosownie do treści art. 206 ust 1 prawa upadłościowego zezwolenia rady wierzycieli pod rygorem nieważności wymagają m.in. dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa przez syndyka, jeżeli ma trwać dłużej niż trzy miesiące od dnia ogłoszenia upadłości, sprzedaż z wolnej ręki mienia wchodzącego w skład masy upadłości, zaciąganie pożyczek lub kredytów oraz obciążenie

majątku upadłego ograniczonymi prawami rzeczowymi. Podniósł, że jak wskazuje się w doktrynie zezwolenie rady wierzycieli, jako tzw. *conditio iuris*, powinno być zasadniczo udzielone przed dokonaniem czynności prawnej, jest ono jednak skuteczne także wtedy, gdy rada wierzycieli zatwierdziła czynność dokonaną już przez syndyka. Sąd Okręgowy stwierdził, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynikało, aby Rada Wierzycieli podjęła uchwałę odmawiającą zatwierdzenia spornej umowy, czy też sprzeciwił się temu Sędzia komisarz a przeciwnie, sprawozdania syndyka były zaakceptowane w całości przez Sędziego komisarza. Przyjął zatem, iż taka zgoda była, zwłaszcza że – jak już wcześniej wskazano -została ona wcześniej przez Radę Wierzycieli udzielona blankietowo w stosunku do wszystkich wierzytelności. Sąd Okręgowy stwierdził też, że wszczęcie postępowań egzekucyjnych zgodnie z art. 123 k.c. doprowadziło do przerwania biegu terminów przedawnienia i w okresie ich prowadzenia terminy przedawnienia nie biegły. W ocenie Sądu Okręgowego, brak jest w niniejszej sprawie przesłanek uzasadniających wystąpienie przez powoda przeciwko pozwanej z powództwem opozycyjnym na mocy art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. a także powództwem

o zapłatę w oparciu o art. 405 k.c. wobec wyegzekwowania części należności na podstawie prawomocnych orzeczeń Sądu, dlatego też powództwa oddalił.

Powód wniósł apelację od powyższego wyroku zaskarżając go w całości. Powód zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na błędnym przyjęciu, że wierzytelności objęte tytułami wykonawczymi w sprawach V GC 992/00 i V GNc 195/01 przeszły na spółkę (...) sp. z o.o. powstałą z przekształcenia spółki cywilnej (...) s.c. podczas gdy z aktów notarialnych załączonych do akt sprawy, w których zostały wyliczone wszystkie składniki majątkowe, wchodzące do masy nowo - powołanej Spółki nigdy nie weszły wierzytelności objęte w/w tytułami wykonawczymi, bowiem zostały przekazane do (...) Oddział w K., a w konsekwencji tego:

2. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 55² k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że przekazanie tytułów wykonawczych w sprawach V GC 992/00 i V GNc 195/01 do (...) Oddział w K., nie było czynnością prawną wskutek, której w skład przedsiębiorstwa nie weszły wymienione wierzytelności, a co za tym idzie mogły one stanowić przedmiot sprzedaży wierzytelności dokonanej przez Syndyka, podczas gdy w załączonych do akt sprawy aktów notarialnych, w których zostały wyliczone wszystkie składniki majątkowe wchodzące do masy nowo - powołanej Spółki (...) sp. z o.o. nigdy nie weszły wierzytelności objęte w/w tytułami wykonawczymi,

3. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na błędnym przyjęciu, że Rada Wierzycieli udzieliła zgody Syndykowi do sprzedaży wierzytelności objętymi tytułami wykonawczymi w sprawach V GC 992/00 i V GNc 195/01, a zgoda ta miała być wyrażona przez Radę Wierzycieli w uchwale nr (...) z dnia 10 marca 2005r., zgodnie z treścią której Rada Wierzycieli upoważniła syndyka do sprzedaży wierzytelności masy upadłości poprzez ogłoszenie prasowe o przetargu bez określenia ceny sprzedaży, podczas gdy wierzytelności te nie zostały ujęte w liście wierzytelności zatwierdzonej przez Radę Wierzycieli, a co za tym idzie nie mogły wchodzić w skład masy upadłości, a nawet gdyby uznać, że wchodziły do masy upadłości, to biorąc pod uwagę treść uchwały nr (...) z dnia 10 marca 2005 r., to Rada Wierzycieli w terminie 14 dni od daty wpływu oferty miała obowiązek ofertę rozpatrzyć, a zatem zdecydować o jej przyjęciu lub odrzuceniu, co zgodnie z treścią art. 207 ust. 1 prawa upadłościowego wykonuje się poprzez wydanie uchwały - w przedmiotowej sprawie takiej uchwały nie było, a zatem nie można uznać, że Rada Wierzycieli skoro się nie sprzeciwiła to wyraziła zgodę, bo jest to sprzeczne nie tylko z zasadami logicznego myślenia, ale także wbrew obowiązującym wówczas przepisom prawa;

4. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że skoro ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby Rada Wierzycieli podjęła uchwałę odmawiającą zatwierdzenia spornej umowy, czy też aby sprzeciwił się temu Sędzia komisarz, to należy uznać, że zgoda na sprzedaż spornych wierzytelności była, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika aby wierzytelności objęte tytułami wykonawczymi w sprawach V GC 992/00 i V Gnc 195/01 w ogóle wchodziły w skład

masy upadłości, bowiem nie ma ich na liście wierzytelności zatwierdzonej przez Radę Wierzycieli, a także nie ma ich na wykazie dołączonym do wniosku syndyka na sprzedaż z wolnej ręki z dnia 25 października 2006 r., na którą zgodę postanowieniem z dnia 15 listopada 2006r. Sędzia komisarz zezwoliła, w konsekwencji czego nie można uznać, że syndyk uzyskał zgodę na sprzedaż wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi w sprawach V GC 992/00 i V Gnc 195/01,

5. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na przyjęciu przez Sąd I Instancji, że Rada Wierzycieli uchwałą nr (...) z dnia 10 marca 2005r. udzieliła blankietowej zgody syndykowi do sprzedaży wszystkich wierzytelności, a co za tym idzie należało uznać, że zgoda ta obejmowała również wierzytelności objęte tytułami wykonawczymi w sprawach V GC 992/00 i V Gnc 195/01, podczas gdy z treści uchwały nr wynika, że Rada Wierzycieli udzieliła upoważnienia syndykowi do sprzedaży wierzytelności masy upadłości poprzez ogłoszenie prasowe bez określenia ceny sprzedaży, natomiast tryb rozpatrywania złożonych ofert został określony w kolejnej uchwale Rady Wierzycieli tj. uchwale nr (...) z dnia 10 marca 2005 r., zgodnie z treścią której złożone oferty miały zostać rozpatrzone przez Radę Wierzycieli na posiedzeniu w terminie 14 dni od daty upływu terminu do składania ofert, w konsekwencji czego nie można uznać, że syndyk miał zgodę na sprzedaż tych wierzytelności, co do których nie było podjętej uchwały Rady Wierzycieli, ani też nie było zatwierdzenia tej czynności przez Radę Wierzycieli, nie było też potwierdzenia tej czynności przez Sędziego – Komisarza, a w konsekwencji tego:

6. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 206 ust 1 pkt 3 w zw. z art. 207 ust 1 prawa upadłościowego poprzez ich błędne zastosowanie i uznanie, że brak uchwały odmawiającej zatwierdzenia spornej umowy, brak sprzeciwu Sędziego - komisarza, jak również upoważnienie udzielone syndykowi przez Radę Wierzycieli w uchwale nr (...)z dnia 10 marca 2005r. należy rozumieć jako zgodę na sprzedaż wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi w sprawach GC 992/00 i V Gnc 195/01, podczas gdy zgodnie treścią przywołanych przepisów zezwolenie rady wierzycieli pod rygorem nieważności wymaga m.in. sprzedaż z wolnej ręki mienia wchodzącego w skład masy upadłości, a czynności podejmowane przez radę wierzycieli są wykonywane w formie uchwały na posiedzeniach, chyba że regulamin stanowi inaczej, w konsekwencji czego nie można uznać, że syndyk posiadał zgodę na sprzedaż spornych wierzytelności, tym bardziej że nie były one ujęte na liście wierzytelności zatwierdzonej przez Radę Wierzycieli, ani też w zatwierdzonych przez Sędziego - Komisarza sprawozdaniach, jak również jest sprzeczne z uchwałą nr (...) z dnia 10 marca 2005 r., w konsekwencji czego należy uznać, że umowa sprzedaży w/w wierzytelności jest bezwzględnie nieważna;

7. art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. art. 206 ust 1 pkt 3 w zw. z art. 207 ust 1 poprzez uznanie, że syndyk posiadał zgodę na zbycie wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi w sprawach GC 513/00 i V Gnc 195/01, podczas gdy zgoda na sprzedaż z wolnej ręki mienia wchodzącego w skład masy upadłości powinna być wydana przez Radę Wierzycieli przed jej zawarciem, lub zatwierdzona, a w przedmiotowej sprawie nie było ani zgody Rady Wierzycieli, ani zatwierdzenia czynności przez Syndyka, w konsekwencji czego należy uznać, że umowa sprzedaży w/w wierzytelności jest bezwzględnie nieważna;

8. naruszenie przepisów postępowania, tj. 233 § 1 k.p.c w zw. z art. 840 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów przez Sąd I Instancji polegającą na uznaniu, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nie nastąpiło zdarzenie na skutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że syndyk nie miał upoważnienia do sprzedaży wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi w sprawach V GC 992/00 i V Gnc 195/01, bowiem nie wchodziły one do masy upadłości, a po drugie nawet gdyby uznać, z czym oczywiście powód się nie zgadza, że wierzytelności te wchodziły do masy upadłości to syndyk nie uzyskał zezwolenia Rady Wierzycieli na sprzedaż, Rada

Wierzycieli nie zatwierdziła tej sprzedaży, ani też sprzedaż nie została zatwierdzona przez Sędziego - Komisarza, w konsekwencji tego:

9. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 405 k.c. poprzez uznanie, że wierzytelność wyegzekwowana na rzecz (...) nie była świadczeniem nienależnym w rozumieniu wskazanego przepisu,

10. art. 125 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie podniesionego przez powoda zarzutu przedawnienia.

Podnosząc powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

I. pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego tj. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt V GC 513/00 Sądu Okręgowego w Częstochowie V Wydział Gospodarczy z dnia 29.08.2000 r., opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 14.05.2009 r., sygn. akt V GCO 68/09 i zapłatę od pozwanego na rzecz powoda kwoty 176.016,20 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 17.02.2014 r. do dnia zapłaty, tytułem nienależnego świadczenia;

II. pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego tj. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt V GNc 195/01 wydanego przez Sąd Okręgowy w Częstochowie V Wydział Gospodarczy dnia 9.07.2000 r., opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 21.05.2009 r., sygn. akt V GCO 67/09 i zapłatę od pozwanego na rzecz powoda kwoty 297.778,53 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17.02.2014 r. do dnia zapłaty;

III. zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych za obie Instancje.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie w całości.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja powoda podlegała oddaleniu, gdyż zaskarżony wyrok mimo błędnego zastosowania w części prawa materialnego odpowiada prawu.

Na wstępie wskazać należy, iż wbrew zarzutom apelacji Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił fakty w sprawie, z ewentualnymi zmianami wynikającymi z poniższych wywodów. Wobec powyższego zbędnym jest ich powtarzanie.

W szczególności Sąd Okręgowy prawidłowo stwierdził, że wierzytelności objęte tytułami wykonawczymi w sprawach V GC 992/00 i V GNc 195/01 przeszły na spółkę (...) sp. z o.o. powstałą z przekształcenia spółki cywilnej (...) s.c. mimo, iż w aktach notarialnych owe składniki majątkowe nie zostały wymienione.

Jak wynika to jednoznacznie z treści uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 grudnia 2006r., sygn. akt III AUa 1744/04, nie jest możliwe uregulowanie zaległości składkowych w drodze cywilnoprawnej umowy przelewu wierzytelności /wyrok jak wyżej – k. 149-152 akt/. Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie to stanowisko podziela dodatkowo wskazując, że czynność takowa jako sprzeczna z ustawą i charakterem zobowiązań publicznoprawnych z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne jest nieważna w rozumieniu art. 58 § 1 k.c. W efekcie nie odniosła żadnego skutku prawnego.

Jak wynika z treści art. 59 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2021r., poz. 1540) w zw. z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2021r., poz. 423) składki na ubezpieczenie społeczne mogą zostać uregulowane wyłącznie w drodze ich zapłaty, potrącenia, zaliczenia nadpłaty lub zaliczenia zwrotu nienależnie uiszczonych składek. Przepisy te jako przepisy o charakterze publicznoprawnym określają zatem wyłączny katalog możliwych sposobów uregulowania należności z tego tytułu. Skoro ustawa nie przewiduje możliwości uregulowania składek na ubezpieczenie poprzez przelew wierzytelności, czynność przelewu ex lege jest nieważna ze skutkiem ex tunc (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 509 § 1 k.c.).

Skoro zaś czynność przelewu wierzytelności była nieważna prawidłowo Sąd Okręgowy stwierdził, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uzyskał nigdy tytułu prawnego do wierzytelności objętych spornymi tytułami wykonawczymi i pozostawały one cały czas w majątku spółki cywilnej.

W efekcie, wbrew zarzutom apelacji Sąd Okręgowy nie naruszył art. 55² k.c. Przeciwnie prawidłowo w oparciu o powyższy przepis stwierdził, że umowa z dnia 21 listopada 2001r. o utworzeniu spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. obejmowała całe przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ k.c. pod nazwą (...) s.c. (...) we W.. Jak ustalił bowiem Sąd Apelacyjny w § 10 umowy wskazano, iż udziały w kapitale zakładowym spółki zostają pokryte aportem w postaci całego przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ kodeksu cywilnego /umowa z dnia 20 listopada 2001r. wraz z protokołem jej sprostowania jej daty – k. 64-78 akt/. Jak wynika z dalszego brzmienia tego postanowienia umowy wyliczenie poszczególnych składników majątkowych przedsiębiorstwa jest niepełne o czym świadczy użycie zwrotu „na który składają się w szczególności” poprzedzającego to wyliczenie. W efekcie jak wynika z treści tej umowy i co prawidłowo stwierdził Sąd Okręgowy w skład majątku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C., wszedł cały majątek przedsiębiorstwa (...) s.c. (...) we W., w tym niewymienione w wyliczeniu z § 10 umowy wierzytelności objęte spornymi tytułami wykonawczymi. Ponieważ wierzytelności te stanowiły majątek spółki weszły też do jej masy upadłości i mogły być przedmiotem przelewu pomiędzy syndykiem masy upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. i pozwaną, która to umowa została zawarta w dniu 27 lutego 2009r.

Zasadnie powód zarzuca natomiast naruszenie art. 206 ust 1 pkt 3 w zw. z art. 207 ust 1 Prawa upadłościowego, jednakże doszło do niego w inny sposób, niż wskazuje to skarżący. Przepisy te bowiem w brzmieniu uwzględnionym przez Sąd I instancji nie miały zastosowania w sprawie zgodnie z treścią art. 3 k.c. Sąd Okręgowy wydając zaskarżony wyrok zastosował art. art. 206 ust 1 pkt 3 w zw. z art. 207 ust 1 Prawa upadłościowego w brzmieniu nadanym tym przepisom art. 428 ustawy z dnia 15 maja 2015r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2015r. poz. 978), które to zmiany weszły w życie w dniu 1 stycznia 2016r. (z wyjątkiem art. 428 pkt 138 w zakresie dotyczącym art. 227, który wszedł w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy). Dopiero zatem od dnia 1 stycznia 2016r. zezwolenia rady wierzycieli pod rygorem nieważności wymaga m.in. sprzedaż z wolnej ręki mienia wchodzącego w skład masy upadłości.

Zgodnie zaś z treścią art. 3 k.c. ustawa nie ma mocy wstecznej, chyba że wynika to z jej brzmienia lub celu. Przepisy przejściowe zawarte w ustawie z dnia 15 maja 2015r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2015r. poz. 978), tj. art. 448-445 tej ustawy, nie przewidują by do oceny skuteczności zbycia wierzytelności upadłego, które to zbycie miało miejsce przed wejściem w życie tej ustawy stosować należało ustawę nową. Zatem zgodnie z art. 3 k.c. skuteczność umowy z dnia 27 lutego 2009r. należy badać w oparciu o treść art. 206 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. z 2003r., Nr 60, poz. 535) w brzmieniu obowiązującym do dnia 2 maja 2009r.

Zgodnie z art. 206 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze nie mogły być dokonywane bez zezwolenia rady wierzycieli wyliczone w tym przepisie enumeratywnie czynności dotyczące masy upadłości, w tym sprzedaż praw i wierzytelności (art. 206 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze - Dz.U. z 2003r., Nr 60, poz. 535). Tym samym ustawa wówczas nie przewidywała sankcji nieważności czynności podjętych bez zezwolenia rady wierzycieli. Spornym zaś było w literaturze, czy sankcją braku uzyskania tej zgody jest bezskuteczność zawieszona, czy też nieważność danej czynności.

Jednakże dokonanie czynności związanych z likwidacją masy upadłości, które wymagały zgody rady wierzycieli, sprzedaż przez syndyka z wolnej ręki nieruchomości lub statku morskiego wpisanego do rejestru okrętowego oraz sprzedaż wierzytelności lub praw (art. 206 ust. 1 pkt 2, 3, art. 323 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze) nie pociągały za sobą ich nieważności. Zgodnie bowiem z art. 313 ust. 1 sprzedaż dokonana w postępowaniu upadłościowym ma skutki sprzedaży egzekucyjnej. W postępowaniu egzekucyjnym zaś zasadą jest, że zbycie egzekucyjne ma ten skutek, że nabywca egzekucyjny staje się nabywcą pierwotnym. Przeciwno nabywcy nie można podnosić zarzutu co do ważności nabycia (art. 879 k.p.c.). Oznacza to, że

w razie gdyby syndyk dokonał wspomnianych tu czynności bez zgody rady wierzycieli, to i tak sprzedaż ta będzie ważna. Nie wyklucza to rzecz jasna odpowiedzialności syndyka za szkodę (art. 160) czy też możliwości jego odwołania stosownie do art. 170 (zob. F. Zedler [w:] A. Jakubecki, F. Zedler, Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz, wyd. III, Warszawa 2011, art. 206).

Nadto trafnie Sąd Okręgowy przyjął, że rada wierzycieli wyraziła zgodę na sprzedaż spornych wierzytelności. Zgoda rady wierzycieli nie obejmowała co prawda wprost zbycia tychże konkretnych wierzytelności, jako że w tym czasie spornym było jeszcze, czy wchodzi w skład tej masy upadłości, czy też przeszły na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Biorąc jednak pod uwagę treść uchwały rady wierzycieli z dnia 10 marca 2015r. rada upoważniła nią syndyka „do sprzedaży wierzytelności masy upadłości”. Skoro w jej treści nie wskazano, których wierzytelności dotyczy przyjąć należy zgodnie z regułami wykładni oświadczeń woli zgodnie z art. 65 § 1 k.c., iż uchwała dotyczy wszystkich bez wyjątku wierzytelności wchodzących w skład masy upadłości, nawet spornych i nawet tych, które nie znalazły się jeszcze z tego powodu na liście wierzytelności. Zgodnie z treścią art. 65 § 1 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. Biorąc zaś pod uwagę cel postępowania upadłościowego jakim jest możliwie szybkie i pełne zaspokojenie wierzycieli uznać należy, że celem uchwały było wyrażenie zgody na spieniężenie wszystkich wierzytelności upadłego bez potrzeby ponawiania takowych zgód w razie ujawnienia istnienia kolejnych wierzytelności. W efekcie za niezasadny należy także uznać zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. mający polegać błędnym przyjęciu, że Rada Wierzycieli udzieliła zgody Syndykowi na sprzedaż wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi w sprawach V GC 992/00 i V GNc 195/01.

Nadto jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynikało, aby Rada Wierzycieli podjęła uchwałę odmawiającą zatwierdzenia spornej umowy, czy też sprzeciwił się temu Sędzia komisarz. Przeciwnie, sprawozdania syndyka były zaakceptowane w całości przez Sędziego komisarza. A zatem przy braku negatywnego rozstrzygnięcia, tak jak w niniejszej sprawie trzeba przyjąć, iż taka zgoda była, zwłaszcza że – jak już wcześniej wskazano - została ona wcześniej przez Radę Wierzycieli udzielona blankietowo w stosunku do wszystkich wierzytelności. Wbrew zarzutom powoda nie stoi temu na przeszkodzie treść uchwały nr (...) z dnia 10 marca 2005r. dotyczącej trybu rozpatrywania złożonych ofert skoro kolejne sprawozdania syndyka zostały zaakceptowane zarówno przez radę wierzycieli, jak i sędziego komisarza, co oznacza potwierdzenie przez uprawnione organy czynności syndyka.

Nie doszło w efekcie do naruszenia art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. art. 206 ust 1 pkt 3 w zw. z art. 207 ust 1 wobec tego, że uznać należy, że syndyk posiadał zgodę na zbycie wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi w sprawach GC 513/00 i V GNc 195/01 a umowa sprzedaży tych wierzytelności nie jest nieważna. Nie doszło także do naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 840 § 1 k.p.c. ponieważ powstaniu tytułu egzekucyjnego nie nastąpiło zdarzenie na skutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane. Powód obciążony w tym zakresie ciężarem dowodu z art. 6 k.c. takiej okoliczności nie wykazał. Syndyk miał upoważnienie do sprzedaży wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi w sprawach V GC 992/00 i V GNc 195/01, jak wskazano wyżej wchodziły one do masy upadłości, syndyk uzyskał zezwolenia rady wierzycieli na sprzedaż, rada wierzycieli zatwierdziła per facta concludentia tą sprzedaż, i została ona zatwierdzona przez sędziego komisarza. W konsekwencji tego nie doszło też do naruszenia art. 405 k.c., gdyż nie sposób uznać by wobec skutecznego nabycia wierzytelności wyegzekwowane kwoty na rzecz pozwanej były świadczeniem nienależnym w rozumieniu wskazanego przepisu. Nie doszło także do przedawnienia roszczenia powoda wobec przerwania jego biegu przez czynności przed organem egzekucyjnym. Tym samym nie doszło do naruszenia w żadnej mierze art. 125 § 1 k.c.

W tym miejscu należy powtórzyć za Sądem Okręgowym, iż postępowanie egzekucyjne dotyczące spornych tytułów toczyły się już od 2002r. a ich wszczęcie zgodnie z art. 123 k.c. doprowadziło do przerwania biegu terminów przedawnienia i w okresie ich prowadzenia terminy przedawnienia nie biegły (art. 124 § 2 k.c.). Jak trafnie wskazał Sąd I Instancji rozpoczęły one na nowo on swój

bieg w 2015r., ale zostały przerwane w 2017r. i 2018r., kiedy to złożono kolejne wnioski o wszczęcie postępowań egzekucyjnych. Zgodnie zaś z art. 125 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd przedawnia się z upływem sześciu lat. Natomiast przed wejściem w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw termin ten wynosił 10 lat Ustawa ta wprowadziła też następujące normy intertemporalne, tj.: 1) zgodnie z art. 5 ust. 1, do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia jej wejścia w życie nowe przepisy o przedawnieniu w niej określone; 2) zgodnie z art. 5 ust. 2, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie ustawy (w przypadku, gdyby przedawnienie rozpoczęte przed dniem wejścia w życie ustawy nastąpiło przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu). Zatem jak słusznie stwierdził Sąd Okręgowy roszczenia objęte wskazanymi w pozwach tytułami wykonawczymi przedawnione nie są.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 15 zzs¹ ust.1 pkt.4 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz.U. z 2020r., poz. 1842 ze zm.).

SSA Barbara Konińska